

Hanne á Lava kundi eins væl verið gingin burtur við Oliviu í 1912

Hesa ferð umrøða vit Johan Fredrik Olsen á Lava, nevndur Hanne á Lava. Keldan til hesa frásøgn er abbasonurin Johan Restorff Jacobsen, sum dyggiliga hevur dugnað hesum tátti hjá okkum. Johan skrivar millum annað um abban:

ÓLI JACOBSEN
olij@sosialurin.fo

Hanne var var føddur tann 4/2-1876. Hann giftist fyrst við Honnu Katrinu Fredrikku Poulsen, f. 21/3-1879 í Miðvági, men hon doyði bert 25 ára gomul í 1905. Yngra systurin, omma mín, Jovina Poulsen, fødd 18/11-1886, kom so til Havnar at halda hús hjá abba og teimum trimum børnunum, og tann 23/12-1907 giftust tey bæði.

Um abba skrivar Páll Nolsøe um »brøðurnar á Lava«, sum er brot úr Havnar skipasøgu, at Hanne longu í 1892 sum 16 ára gamal var í Kirkwall eftir langbummaranum »Wolwin« sum Godtfred Heinesen, keypmaður og reiðari í Miðvági, hevði keypt ella leigað. Jógván Garðshorn, úr Oyndafirði var skipari á hesum túrinum, og komu teir á Havnina 11/7-1892 við vøru til reiðaran Godtfred Heinesen og aðrar. Árið eftir í 1893 var hann saman við øðrum havnarmonnum til lands í Íslandi.

Annars fiskaði Hanne ár um ár við Jóannesi í Funningsstovu, ið var mammubeiggi hansara. Hann fórði »Streymoyinna«, sum A/S Oygjafelagið átti. Har umboð lærði hann góðan sjómannskap. Jóannes í Funningsstovu var av tí gamla skúlanum, ið kravdi »disciplin«, og fórði tað við sær, at tað gekst honum, sum øðrum skiparum av sama slagi, illa at fáa fólk, hóast teir fiskaðu væl.

Hanne tók skiparapróg hjá Jens Mohr og var próvtøkan umboð á verju-skipinum »Heimdali«.

Í 1898 var Hanne besti-maður við »Streymoynni« og helst aftur árið eftir í 1899. Tann 19/3-1900 kom hann á Havnina við sluppini »General Wolseley« sum Poli í Dali hevði keypt úr Grimsby. Hon fekk navn-ið »Tre søskende« TN 25. Hon var bygd í Grimsby í 1882.

Børnini hjá Hanna á Lava.
Aftara rað frá vinstru:
Jákup, Mia, Olaf, Elsupá,
Hanni. Fremra rað Herluf,
móðir Gudrun, Olivia,
Hanna og Alith

Jovina og Hanni, omma og mammubeiggi Johan Restorff Jacobsen, hoyggja á Lítlutrøð

Hanni á Lava, fyrra kona hansara Hanna, og seinna kona hansara Jovina

Hanne fórði hana so vartúrarnar hetta sama árið. Summarið 1900 var hann við »Oliviu«, sum Poli í Dali eisini átti, og vóru teir um heystið í Wlardingin í Hollandi við fiskinum.

Saltfiskaprisirnir vóru hesi árin so vánaligir bæði í Bretlandi og Danmark, at brøðurnir Jens og Poli í Dali sendu skip sini til Hollands við fiskinum, har prisurin var betur. Fiskurin skuldi tó hageiðast á ein annan hátt enn vanligt. Tá ið fiskurin var landaður, skuldi manningin vaska hann og lakasalta hann í tunnur.

Henda sølan vardi bert í

eini tvey ár. Hanne á Lava fórði so Oliviu í 1901 til og við 1905. Árin 1906, 1907 og 1908 fórði hann »Tre søskende« hjá Napoleon í Dali.

Árin 1909 til og við 1912 fórði hann »Saltaire« hjá Müller í Havn, bestamenn hjá honum vóru millum aðrar Justinus Ejd-egsaard úr Oyndafirði.

Ætlanin var, at Hanne Hanne á Lava skuldi føra »Oliviu« aftur í 1912, men tá vóru fiskaprisirnir so vánaligir. Reiðariðið bar seg ikki so væl figgjarglaga. Tí vildi Poli í Dali sjálvur føra skipið henda fyrsta túrin, men vildi tað so illa

var hann flaggskipari við svenskum trolara á silda-veiðu undir Íslandi.

Søktu skjól undan týskum kúlm

Tá ið hann var lagstur upp, var hann ofta at siggja uppi á træðunum við tødleyp og einum hoysekki heim-aftur við. Ella var hann úti á bryggjuni, har hann lossaði saman við øðrum eldri havnamonnum. Onk-untið var hann flekjari við bretskum trolarum.

Tey seinastu nógvu árin róði Hanne út saman við yngsta beiggja sínum Jens á Lava, ið eisini var skip-aralærdur. Teir vóru tiltik-nir miðamenn og fiskaðu nógv.

Teir róðu út øll krígg-árin, og einar tvær ferðir vóru teir álopnir av týskum flogførum, sum skutu eftir teimum. Tíbetur hendi onki, hóast merkir av kúlunum kundi siggjast á bátinum. So skjótt teir hoyrdu ella sóðu ein flúgvára, royndu teir at sleppa sær so nær onkrum bergi ella landi, so flúgvarnir ikki kundi siggja teir ella skjóta eftir teimum.

Onkuntið hendi tað, at teir fóru út í Nólsoyarfjørð at dreggja eftir øðum, sum teir nýttu til agn. Tá teir sum oftast snimma á morgni fóru, slapp eg onk-ran tilkan túr saman við teimum, men til útróðrar slapp eg ongantið, tí eg var ov ungur.

Eg minnst eisini abba, at tá ið hann kom aftur av útróðri hevði hann altið eina teggu av fiski til eina ávísa konu, sum var einsa-møll við fleiri børnum og sum ikki altið hevði so nógv at liva av.

Hanne á Lava bygdi sær hús undir Glasheyggi sum vit róptu tað.

Umframt nøvnini á teimum báðum stendur:
FINDER I GUD, DA
FINDER I ALT, HVAD
HJERTET KAN EVIGT
BEGÆRE, DA REJSER SIG
STRAKS HVERT HAAB,
SOM FALDT, OG BLEGNER
SAA ALDRIG MERE.
BØRNENE

Hanne átti tvær traðir. Onnur var »Lítlu trøð« við vakurt lagaðum grótgardi, har eisini brøður hansara Óli og Dia á Lava høvdu sínar traðir. »Lítla trøð« var í 1948 seld urtagarðs-manninum Sejer Hansen. Hin var Hellutrøðin har foreldur míni í 1934 bygdu, og har sum kona mín Marjun og eg í 1959 eisini bygdu okkum hús.

Abbi kom oftani niðan á trøðna til okkara, tá hann hevði kúgv standandi her uppi um summarið. Eg kann serliga minnst um heystarnar, tá ið vit høvdu flett seyð, at honum dámdi so væl at fáa blóðpýlsu til døgurða.

Nakað framman undan jólum kom abbi altið niðan til okkara at lurta eftir jóla-heilsu úr Danmark. Yngsti sonur hansara Herluf, sum var staddur niðri undir kríg-num, var vanur at senda jólaheilsu. Tað var ikki var so nógv óljóð á útvarpstóli okkara í mun til hansara niðri undir Glasheyggi.

Tey seinastu árin var Hanne sjúkligur og doyði hann tann 31/3-1946, meðan omma doyði 11/11-1937.

Sum áður nevnt átti Hanne í fyrstu giftu við Honnu trý børn og við seinnu konuni Jovinu, sum var systur Honnu, fekk hann sjeið børn. Tað kann ikki annað sigast, enn at øll kendu seg sum heilsystkin, og eg havi ongantið hoyrt navnið hálvsyskin vera nevnt í nøkrum føri.

Næsti partur

Komandi frásøgnin verður um Christian í Ólastovu, abbi Christian Djurhuus, lögmann. Millum annað verður greitt frá, tá ið hann varð burturfluttur til Bretlands.

